

Sygn. akt I C 1485/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant prot. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 czerwca 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. J. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 6000,00 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. J. (1) kwotę 6000,00 zł (sześć tysięcy złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 8 lipca 2016 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3517 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 98 zł tytułem wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód M. J. (1) domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 6 000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 czerwca 2016 r. i kosztami procesu, w tym opłaty sądowej od pozwu, kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Powód wniósł nadto o ustalenie odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z 12 maja 2016 r.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 12 maja 2016 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego doznał obrażeń ciała. Wskazał, że sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, która uznała swoją odpowiedzialność i w toku postępowania likwidacyjnego przyznała mu kwotę 2 000 zł tytułem zadośćuczynienia. W ocenie powoda wypłacona suma nie jest adekwatna do doznanej przez niego krzywdy.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana przyznała, że wypłaciła powodowi kwotę 2 000 zł uznając przy tym, że jest ona adekwatna do rozmiaru doznanej przez powoda krzywdy. Odnosząc się do żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość pozwana podała, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 189 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 maja 2016 r. w B. doszło do wypadku komunikacyjnego z udziałem powoda, którego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Okoliczność bezsporna.

Po wypadku, tego samego dnia, powód udał się do S.w P., gdzie stwierdzono u niego skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł innych i nieokreślonych części szyi, zalecono m. in. unikanie wysiłku fizycznego i kontrolę w poradni urazowo - ortopedycznej. W związku z odczuwanymi dolegliwościami powód korzystał z pomocy lekarza neurologa, chirurga, ortopedy - traumatologa i psychologa. Powodowi zalecono farmakoterapię, noszenie kołnierza ortopedycznego i rehabilitację, którą odbył prywatnie.

Od 13 maja 2016 r. do 9 czerwca 2016 r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 7 - 8
- skierowanie do poradni specjalistycznych - k. 9 - 10
- konsultacja neurologiczna - k. 11
- wywiad lekarski - k. 12 - 13
- skierowania do poradni diagnostycznej - k. 14, 51,
- recepty - k. 15 - 16
- zaświadczenie (...) k. 17
- informacja dla lekarza kierującego - k. 50
- opinia psychologiczna - k. 52 - 54
- przesłuchanie powoda - k. 59 verte
- faktura VAT nr (...) - k. 55
- faktura VAT nr (...) - k. 57
- faktura VAT nr (...) - k. 58

Dzień po wypadku powód zaczął odczuwać bóle pleców i głowy. Powód w chwili zdarzenia poruszał się na motocyklu, z którego spadł i uderzył głową w zderzak pojazdu sprawcy. Mimo podjętego leczenia i rehabilitacji nadal odczuwa bóle pleców po prawej stronie, ból głowy i szyi.

Wypadek wpłynął negatywnie na życie prywatne i zawodowe powoda, musiał on zmienić stanowisko pracy, co przełożyło się również na osiągnięte zarobki. Z uwagi na dolegliwości bólowe powód doznał także ograniczeń w sprawowaniu opieki nad 3,5 - letnim synem. Wszystkie obowiązki w tym zakresie obciążały narzeczoną powoda, co było powodem napięć i konfliktów między rodzicami.

Dowód:

- przesłuchanie powoda - k. 59 verte

W wyniku wypadku powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa odcinka szyjnego skutkującego 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (ustalonym w oparciu o pkt J 89a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Dz. U. z 2002 r. nr 234 poz. 1974 j. t.). Doznane przez powoda urazy do chwili obecnej skutkują dolegliwościami bólowymi odcinka szyjnego kręgosłupa z niewielkim ograniczeniem ruchomości. Przez kilka tygodni po zdarzeniu urazy te mogły utrudniać powodowi wykonywanie niektórych czynności życia codziennego takich jak mycie, sprzątanie, przygotowywanie posiłków, robienie zakupów oraz mogły obniżać jego ogólną sprawność organizmu. Przez okres noszenia kołnierza ortopedycznego powód wymagał częściowej opieki i pomocy ze strony osób trzecich przez kilka godzin dziennie. Obecnie wszystkie czynności wykonuje samodzielnie, wymaga jedynie pomocy przy dźwiganiu cięższych rzeczy. Rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne, jednak przebyte urazy mogą w przyszłości przyspieszyć rozwój zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa i powodować okresowe nasilenie dolegliwości. W przyszłości nie powinny pojawić się inne urazy poza już ujawnionymi.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii – ortopedii M. J. (2) - k. 68 - 69.

W dniu 3 czerwca 2016 r. powód zgłosił szkodę stronie pozwanej domagając się kwoty 30 000 zł tytułem odszkodowania, zaś w przypadku braku możliwości zakończenia postępowania w terminie 30 dni kwoty 15 000 zł tytułem bezspornej sumy zadośćuczynienia. Decyzją z dnia 15 czerwca 2016 r. pozwana przyznała powodowi kwotę 2 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Mimo wezwania do zapłaty, pozwana nie wypłaciła powodowi wyższej sumy.

Dowód:

- zgłoszenie szkody z 03.06.2016 r. wraz z potwierdzeniem nadania - k. 18 - 22

- decyzja o przyznaniu odszkodowania z 15.06.2016 r. - k. 23,

- wezwanie do zapłaty z 20.06.2016 r. - k. 24 - 26

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo polegało uwzględnieniu w całości co do roszczenia głównego oraz w części co do odsetek ustawowych. Oddaleniu podlegało żądanie ustalenia strony pozwanej odpowiedzialności na przyszłość.

W niniejszej sprawie bezsporna pozostawała kwestia zaistnienia w dniu 12 maja 2016 r. wypadku komunikacyjnego z udziałem powoda, jak również odpowiedzialności strony pozwanej za jego skutki. Pozwana zakwestionowała jednak wysokość dochodzonej kwoty zadośćuczynienia oraz zasadność żądania w przedmiocie ustalenia na przyszłość jej odpowiedzialności za skutki tego zdarzenia.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był przepis art. 444 § 1 k.c., który stanowi, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Zgodnie zaś z art. 445 § 1 k.c. odwołującym się do wypadków wskazanych w art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Przy ocenie skutków zdrowotnych przedmiotowego zdarzenia Sąd posiłkował się zeznaniami powoda, zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną oraz opinią biegłego sądowego z zakresu chirurgii - ortopedii, przy czym istotny był zakres doznanych przez powoda obrażeń, rozmiar bólu, czas trwania leczenia oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na ich zdrowiu.

Zdaniem Sądu, zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja medyczna nie budzi wątpliwości co do jej treści, a opinia biegłego jest rzetelna, wykonana w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powoda, po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego oraz bezpośrednich badań powoda. Biegły w swojej opinii wyjaśnił zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanego oraz rokowań na przyszłość. Co do zeznań powoda, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich prawdziwości, są one bowiem zgodne z treścią pozostałego materiału dowodowego.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że powód doznał w wypadku z 12 maja 2016 r. urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego skutkującego 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Należy wskazać, że w chwili zdarzenia powód poruszał się jednośladem, co w zderzeniu z samochodem wskazuje na większą skalę zagrożenia i z pewnością dużo bardziej dolegliwe skutki wypadku dla powoda. Mimo przebytej rehabilitacji i podjętego leczenia u powoda utrzymują się dolegliwości bólowe odcinka szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości. Zdaniem Sądu, niewątpliwie następstwa przedmiotowego zdarzenia spowodowały u powoda zmianę jego dotychczasowego sposobu życia, wpłynęły negatywnie na stan zdrowia i ogólne samopoczucie, ze względu na ograniczenie w sferze zawodowej i prywatnej, w szczególności rodzinnej. O uciążliwości odczuwanych dolegliwości świadczy nie tylko opinia biegłego sądowego i dokumentacja medyczna powoda, ale również okoliczność, że poddał się niezwłocznie zabiegom rehabilitacyjnym oraz przebywał na zwolnieniu lekarskim, co niewątpliwie wpłynęło również na jego sytuację finansową.

Orzekając o wysokości przyznanego zadośćuczynienia, Sąd miał również na uwadze, że powód poniósł udokumentowane koszty leczenia, których zwrotu nie otrzymał. Co prawda, w niniejszej sprawie powód nie domagał się ich zasądzenia, niemniej jednak, zdaniem Sądu, również stanowiły one część krzywdy, jakiej doznał.

Z powyższych względów powództwo co do roszczenia o zadośćuczynienie podlegało uwzględnieniu w całości. Sąd uznał, że łączna kwota 8 000 zł jest zasadna, adekwatna do doznanej przez powoda krzywdy i zrekompensuje mu odczuwane dolegliwości. Z tego też powodu, mając na uwadze, że powód otrzymał od strony pozwanej kwotę 2 000 zł, Sąd zasądził dalszą sumę 6 000 zł tytułem należnego zadośćuczynienia.

Powództwo o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku na przyszłość podlegało oddaleniu, bowiem powód nie wykazał, by istniało ryzyko co do jego stanu zdrowia w przyszłości. Ponadto, mając na uwadze treść przepisu art. 442¹ § 1 i 3 k.c. należy uznać, że w razie ujawnienia się u powoda nowej krzywdy będzie miał możliwość wystąpienia z nowym powództwem opartym na nowych okolicznościach pozostających w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 12 maja 2016 r. Zdaniem Sądu, obecny stan prawny potwierdza zatem, że nie występuje ryzyko przedawnienia ewentualnych przyszłych roszczeń powoda. W ocenie Sądu, wyrok ustalający odpowiedzialność na przyszłość strony pozwanej w razie pojawienia się nowej krzywdy nie będzie stanowił istotnego dowodu dla wykazania związku przyczynowego między nową krzywdą a wypadkiem, a sama ewentualność powstania innych skutków zdarzenia nie powoduje istnienia interesu prawnego.

Orzekając o odsetkach, Sąd kierował się dyspozycją zawartą w przepisach art. 481 § 1 k.c., art. 455 k.c. oraz art. 14§1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392 j.t. ze zm.). Powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 czerwca 2016 r. Jak wynika z akt sprawy, szkoda w niniejszej sprawie została zgłoszona pismem z dnia 3 czerwca 2016 r. Powód nie przedłożył potwierdzenia doręczenia stronie pozwanej tego pisma, można orientacyjnie przyjąć, że korespondencja została doręczona ok. 7 czerwca 2016 r. Strona pozwana bowiem już w dniu 14 czerwca 2016 r., a zatem przed upływem terminu do przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, podjęła decyzję o wysokości przyznanego zadośćuczynienia. Powód, nie godząc się na

wysokość tej kwoty, pismem z dnia 20 czerwca 2016 r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty, wnosząc jednocześnie pozew do Sądu. Należy wskazać, że wypłata bezspornej kwoty zadośćuczynienia w toku postępowania likwidacyjnego, przed upływem ustawowego 30 - dniowego terminu nie powoduje skrócenia tego terminu. Wobec powyższego, strona pozwana miała termin co najmniej do 7 lipca 2016 r., licząc od dnia zgłoszenia szkody przez powoda. Jednocześnie, należy wskazać, że w dniu 7 lipca 2016r. stronie pozwanej doręczono odpis pozwu. Pozwana miała możliwość zapoznania się z zakresem roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie. Wobec powyższego, odsetki należne są od dnia następnego po tej dacie, brak jest natomiast podstaw do uznania, by przed tą datą pozwana pozostawała w opóźnieniu. Z tego też względu roszczenie o odsetki ustawowe za okres od 16 czerwca 2016r. do 7 lipca 2016r. podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono zgodnie z przepisem art. 100 zd. 2 k.p.c., i obciążono stronę pozwaną kosztami procesu w całości, przyjmując że powód uległ tylko w nieznacznej części. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 3 517 zł, a składają się na nie: opłata sądowa od pozwu - 300 zł, koszty zastępstwa procesowego – 2 400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł i w całości spożytkowana zaliczka na poczet należności biegłego - 800 zł.

Sąd, w myśl przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623 j.t.), obciążył również stronę pozwaną brakującymi kosztami sądowymi w kwocie 98 zł wyłożonymi tymczasowo przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Kłodzku na poczet należności biegłego sądowego.